neſciebat uia q̃ ad t̄ram duceret ſcām· miſit dſ coſunā
ignis· ut p̄ columnā ipſis uiā diſceret. Miſit ꝫ p̄ diē coſu
nā· ut neq; ad ſiniſtrā neq; ad dexterā declinaret. S; n̄ eſ taliſ
homo ut merearis ⁊ tu ignis columnā· n̄ habeſ moyſen
n̄ accipiſ ſignū. Hc enī p̄ aduentū dn̄i fides exigit̄· ſigna
ē dunt̄. Time dn̄m· ⁊ p̄ſume de dn̄o. Immittit enī angl̄os
dn̄ſ in circuitu timentiū eū· ⁊ eripiet eoſ. Vides ubiq; q̇a
dn̄i uirtus ſtudiis coop̄at̄ humanis· ut nemo poſſit ędi
ficare ſine dn̄o. nemo cuſtodire ſine dn̄o· nemo q̇cquā
incipere ſine dn̄o. Et ido iuxta ap̄ſm ſiue manducatiſ
ſiue bibitiſ ſiue q̇d facitiſ om̄ia in gl̄a dī facite· in nomi
ne dn̄i nr̄i ihū xp̄i. In duab; enī ęp̄ſis alibi in nomine
dn̄i nr̄i ihū xp̄i· alibi in gl̄a dī facere te p̄cepit· ut ſci
aſ eand̄e ēē patris ⁊ filii gl̄am eandeq; uirtutē· nec in ali
q̊ circa ſui diuinitatē patrē ⁊ filiū diſcrepare· q̇ cir
ca p̄ſidia nr̄a n̄ diſcrepāt. Docuit ġ me dd̄· q̇d nemo ſi
ne dn̄o ędificet domū· cuſtodiat ciuitatē. Docuit me ꝫ
moyſeſ· q̇d nemo ṅ dſ fecerit mundū. In p̄ncipio enī fe
cit dſ cęlū ⁊ t̄ram. Docuit ꝫ q̇d homin̄e dſ ope ſuo fece
rit. Hec ocioſe poſuit. Finxit dſ homin̄e de limo t̄rę ⁊
inſufflauit in faciē eiꝰ flatū uitę· ut actū ġnd̄a dī circa
ędificationē hominiſ uſu q̊dā corp̄alis op̄ationis aduer
taſ. Docuit ꝫ q̄ ⁊ mulierē fec̄ dſ. Inmiſit enī dſ ſoporē
in adā, ⁊ dormiuit· ⁊ ſūpſit unā coſtā de latere eiꝰ· ⁊ reple
uit locū eiꝰ carne· ⁊ ędifidicauit dn̄s dſ coſtā quā ſūpſit
ab adā in mulierē. Non fruſtra ut dixi corp̄alib; q̊b;dā
manib; circa adā ⁊ euā· moyſeſ dn̄m inducit op̄antē. Mun
dū dſ fieri iuſſit ⁊ factꝰ ē· ⁊ uno u̇bo opus mundi ſep̄tā
indicat abſolutū. Ad homin̄e uenit̄· ⁊ manꝰ ipſaſ q̊dā
ſtuduit ꝉ ap̄ha dī laborantis oſtendere. Plus neſcio q̇d in

Lizenz: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 63 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/de/sbe/0166/63)